

ΜΑΘΗΜΑ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(19 Φεβρουαρίου 2022)

Άγαπητά μου παιδιά, νά ξέρετε, ή επίγεια ζωή του ανθρώπου είναι πάρα πολύ ελάχιστη, δέν κρατάει μεγάλο διάστημα μέσα σ' αυτή τή γή. Μέσα στη γή υπάρχει ή επίγεια ζωή, γιατί είναι από θαῦμα του Ἁγίου Τριαδικού Πατέρα καί Θεοῦ ἡμῶν, του Δεσπότη Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἶναι μεγάλο θαῦμα, ἀγαπημένα μου παιδιά, νά ἔρθει ἕνας ἄνθρωπος μέσα στον κόσμο. Ἐτσι συνεχίζεται ή ζωή, διότι από τό ἀμάρτημα τό προπατορικό του Ἀδάμ καί τῆς Εὗας ἦρθε στους ἀνθρώπους ὁ θάνατος. Νά ξέρετε ὅμως, μέ τήν Γέννηση του Υἱοῦ μου, Δεσπότη Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν Γέννησή Του, τήν Βάπτισή Του, τήν Σταύρωσή Του καί τήν Ἀνάστασή Του, ἦρθε καί ή εἴσοδος τῶν ψυχῶν στον Παράδεισο, ή ἀνάσταση τῶν ψυχῶν, ἦρθε καί ή γέννηση του Παραδείσου.

Καί πάνω από ὅλα, ἀγαπημένα μου παιδιά, νά θυμᾶστε ἕνα πρᾶγμα καί νά ξέρετε πάντα μέσ στό μυαλό σας: Ποιός μπήκε πρῶτος μέσ στον Παράδεισο; Ἡ πρώτη ψυχή πού κλήθηκε καί μπήκε μέσ στον Παράδεισο, ἦταν ὁ ληστής πάνω στον Σταυρό, πού εἶπε «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου». Ἀλλά τό εἶπε από βάθι ψυχῆς. Τό εἶπε από βάθι καρδιάς. Τό εἶπε μέ ἀγάπη. Δέν τό εἶπε μέ μῖσος. Δέν τό εἶπε καθόλου μέ μῖσος.

Νά ξέρετε, ἀγαπημένα μου παιδιά, αὐτήν τήν ὥρα πού σᾶς μιλάω, εἶναι ή χάρις τῆς Παναγίας τῆς Ἀλμυρῆς, τῆς Ἐλευθερώτριας, ή Παναγία. Νά ξέρετε, ή χάρις μου εἶναι μία, ἀλλά ἔχει πολλά ὀνόματα. Εἶμαι ή Πλατυτέρα του οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί ὅλου του σύμπαντος κόσμου. Ἐγώ ἄνθρωπος ἤμουν μέσα στη γή, καί μέ ἐπέλεξε ὁ Θεός καί ἐγέννησα τόν Θεῖον Τόκον Του. Γι' αὐτό καί ὀνομάζομαι Θεοτόκος. Ἐγέννησα τόν Θεῖον Τόκον, τόν Δεσπότην ἡμῶν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ἐν-σαρκωμένο Θεό. Ἡ ἐνσάρκωσις του Θεοῦ μέσα στη γή ἦταν από μωρό παιδί μέχρι νά μεγαλώσει, μέχρι τά τριαντατρία ἔτη.

Ἡ ηλικία τῶν ἀνθρώπων μέσα στον Παράδεισο.

Στά τριαντατρία ἔτη, ἀγαπημένα μου παιδιά, πάει καί ή ψυχή μέσα εἰς τόν Παράδεισο. Ἄν εἶναι ἐνός δευτερολέπτου ή ψυχή στην γή, ἄν εἶναι πέντε λεπτῶν, ἄν εἶναι πενήντα χρόνων, ἄν εἶναι ἑκατόν πενήντα χρόνων, ἄν εἶναι διακοσίων χρόνων ὁ ἄνθρωπος μέσα στη γή, νά ξέρετε, ὅταν θά ἔρθει μέσα εἰς τόν Παράδεισο, εἶναι τριαντατρία τά ἔτη. Αὐτά εἶναι τά ἔτη του Δεσπότη ἡμῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί σ' αὐτά τά ἔτη ἔρχονται ὅλοι, ὅλες οἱ ψυχές μέσα εἰς τόν Παράδεισο.

Αὐτό πολύ καλά νά τό ξέρετε. Νά ξέρετε ὅμως ὅτι χρειάζεται

πολλή μετάνοια. Ἄμα λέμε μετάνοια, μετάνοια. Νά γονατίζετε καί νά παρακαλᾶτε γιά τή θεία σωτηρία. Νά γονατίζετε. Μήν βρίζετε. Μήν βλαστημᾶτε. Μήν λέτε ἄσχημες κουβέντες. Μήν ἔχετε κακές σκέψεις. Μήν θέλετε τό κακό στόν πλησίον σας. Νά ἀγαπᾶτε καί τόν ἐχθρό σας ἀκόμα.

Πιό πολύ θά ἀγαπᾶτε τόν ἐχθρό σας ἀπό τόν ἑαυτό σας. Τότε νά ξέρετε πάρα πολύ ὅτι ἔχετε δικαίωμα νά εἴστε μέσ στόν Παράδεισο. Ὁ ἄνθρωπος πού δέν ἔχει ἀγάπη, νά ξέρετε δέν μπορεῖ νά εἰσέλθει μέσα εἰς τόν Παράδεισο εὐκολά. Γιατί ὑπάρχουν τά φρικτά τελώνια ὅπως ξέρετε. Καί τά τελώνια ὅλα αὐτά εἶναι μία διαδικασία μεγάλη ἢ ὁποία γίνεται μέχρι τήν τελική κρίση τῆς ψυχῆς.

Μέ ἐξομολόγησι, Ἐκκλησιασμό, Θεία Κοινωνία, ἄγνισις ψυχῶν, ἄφεσις ἁμαρτιῶν.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, νά ξέρετε ἓνα πράγμα, νά εἴστε ἐνωμένα καί ἀγαπημένα. Τό σῶμα πού ὑπάρχει πάνω στή γῆ καί ὅλα αὐτά πού τραβάει τό σῶμα, εἶναι προσωρινά. Ἀλλά ἔρχεται ὅμως καί ἡ ἄγνισις τῶν ψυχῶν, ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν. Καί πῶς γίνεται ὅλο αὐτό; Μέ Θεία Ἐξομολόγησι. Μέ Ἐκκλησιασμό. Μέ Θεία Κοινωνία.

Σῶμα καί Αἷμα Κυρίου νά λαμβάνετε τακτικά. Ὅχι μιά φορά καί δύο φορές τόν χρόνο καί τρεῖς φορές. Νά ξέρετε: Ὅποιος τό κάνει αὐτό, νά ξέρετε, εἶναι δέσμιος ἀλλουνοῦ πνεύματος, εἶναι δέσμιος τοῦ διαβόλου. Χαίρεται ὁ διάβολος, ὅταν βλέπει μόνον νά κοινωνᾶνε τά Χριστούγεννα, τό Πάσχα ἢ καί μόνον στίς Δεκαπέντε Αὐγούστου καί μετά νά μήν πλησιάζουν τό Δισκοπότηρο. Ἐκεῖ ἀκριβῶς λέει ὁ διάβολος: Ἔπ, αὐτούς τοὺς ἔχω δικούς μου. Γιατί τόν ὑπόλοιπο καιρό θά τοὺς κάνω ἐγώ κουμάντο.

Νά ξέρετε, ἀγαπημένα μου παιδιά: Συχνή καί τακτική Θεία Κοινωνία. Γιά νά φωτιστεῖ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, θέλει συχνή καί τακτική Θεία Κοινωνία. Δέν θέλει μιά φορά καί δύο φορές τόν χρόνο. Αὐτό πολύ καλά νά τό καταλάβετε, νά τό νιώσετε καί νά τό αἰσθάνεστε ὅτι, πάνω ἀπό ὅλα μέ νηστεία, μέ ἐξομολόγησι, μέ ἐκκλησιασμό καί πάνω ἀπό ὅλα νά πλησιάζετε τό Ἅγιο Δισκοπότηρο, νά πλησιάζετε τό Ἅγιο Δισκοπότηρο καί νά λαμβάνετε τά Ἀχραντα Μυστήρια. Νά μήν φοβᾶστε τήν Θεία Κοινωνία.

Λίγοι πλησιάζουν τό Ἅγιο Δισκοπότηρο, διότι δέν ξέρει ὁ κόσμος τί θά πεῖ Ἐκκλησία.

Ὅπως καί αὐτή τήν ἐποχή, λίγοι ἄνθρωποι πλησιάζουν τό Ἅγιο Δισκοπότηρο, λίγοι ἄνθρωποι παίρνουν Θεία Κοινωνία καί λίγοι ἄνθρωποι πλησιάζουν τήν Ἐκκλησία. Δυστυχῶς, δυστυχῶς, δυστυχῶς. Γιατί δέν ξέρει ὁ κόσμος τί γίνεται καί τί θά πεῖ Ἐκκλησία. Δέν ξέρει ὁ κόσμος τί γίνεται καί τί θά πεῖ θεία Χάρι. Καί λέμε ὅλα αὐτά, ὅτι δέν ξέρει, ἀλλά θά

πρέπει νά κάτσει καί νά μάθει.

Πῶς μαθαίνει, ἅμα εἶναι κάτι γιά τήν δουλειά του; Πῶς μαθαίνει, ὅταν εἶναι κάτι γιά τό συμφέρον του; Πῶς μαθαίνει, ἅμα εἶναι κάτι γιά νά πάρει χρήματα, καί πῶς μαθαίνει, ὅταν εἶναι κάτι γιά νά καλοπεράσει; Μαθαίνει τά πάντα. Γιά τήν πίστη δέν μπορεῖ νά μάθει κάτι; Δέν μπορεῖ νά μάθει τί θέλει ἡ ψυχή γιά νά σωθεῖ; Δέν μπορεῖ νά μάθει πῶς πρέπει νά πορευτεῖ πνευματικά; Δέν θέλει πολὺς κόσμος νά μάθει. Καί αὐτό εἶναι τό μεγάλο πρόβλημα. Παίρνει συνέχεια εὐκαιρίες ὁ κόσμος μέσα στή γῆ γιά νά μετανοήσει, πάρα πολλές εὐκαιρίες.

Ὁ Χριστός πάει σέ ἀνθρώπους ἡρεμους.

Ἀλλά νά ξέρετε: Αὐτός πού θά λάβει τήν εὐκαιρία καί ἀκολουθήσει τόν δρόμο καί τήν σωστή ὁδό, ναί, ἔχει σωτηρία. Αὐτό πολὺ καλά νά τό ξέρετε. Ἀλλά νά ξέρετε, ὁ Χριστός πάει σέ ἀνθρώπους ἡρεμους, δέν πάει σέ ἀνθρώπους νευρικούς. Ὁ Θεός φωτίζει ἀνθρώπους ἡρεμους, δέν θέλει νευρικούς καί βλάσφημους. Δέν θέλει ὁ ἄνθρωπος νά ἔχει νεῦρα, δέν θέλει ὁ ἄνθρωπος νά ἔχει σύγχυση, δέν θέλει νά εἶναι στὸν ἄνθρωπο πάνω του τό ἐγώ. Πάνω ἀπὸ ὅλα πρέπει νά ἀποφύγετε τό ἐγώ. Πρέπει νά ὑπάρξει ταπεινότητα, γιά νά σωθεῖ ἡ ψυχή.

Ἡ εὐωδία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στό σπίτι τῆς Παναγίας τῆς Ἀπολύτριας.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, αὐτό πολὺ καλά νά τό ξέρετε: Τά πράγματα εἶναι ἀπλᾶ. Τά πράγματα εἶναι ἀπλᾶ. Ὅπως εὐωδιάζει ὁ Σταυρός, ὁ Τίμιος Σταυρός, ἐδῶ στό σπίτι τῆς Παναγίας τῆς Ἀπολύτριας, ἐδῶ πού εἶναι ἡ Χάρις ἡ δική μου, ἡ παντοτεινὴ Χάρις καί ὁ κρουνὸς τοῦ Κυρίου, ἔτσι μπορεῖ νά εὐωδιάσει καί ὁ ἄνθρωπος, νά γίνεи καί αὐτός Τίμιος Σταυρός, νά πάρει εὐωδία. Ἀπλῶς καί ὁ πίο κοσμικός, ὁ πίο ἁμαρτωλὸς μπορεῖ νά ἔχει τέτοια χάρι, τέτοια εὐωδία πού δέν φαντάζεται ἀνθρώπου νοῦς. Ἀλλά πρέπει νά εἶναι μέ ταπείνωση καί μέ ὑπομονή καί προσευχή, καί νά δέχεται τὸν σταυρὸ πού τοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός, νά δέχεται τὸν σταυρό, νά τὸν σηκώνει ἀγόγγυστα καί νά μὴν λέει, «Μά, γιατί Θεέ μου;» καί νά μὴν γογγύζει καί νευριάζει γιά ὅλα πού γίνονται γύρω του. Ἀπλῶς καρτερικά νά ὑπομένει καί μέ μεγάλη ὑπομονή.

Ὁ πιστὸς Χριστιανὸς δέν φοβᾶται τίποτα.

Ἀγαπημένα μου παιδιά, νά ξέρετε ὅτι ὁ Θεός ἔχει ἀγκαλιά γιά ὅλον τὸν κόσμο. Ὁ Χριστὸς ἔχει πάρα πολὺ μεγάλη ἀγκαλιά. Καί ἐγώ ἔχω ἀπεραντὴ ἀγκαλιά καί προσεύχομαι γιά ὅλον τὸν κόσμο. Νά ξέρετε, δέν κάνει ὁ Θεός διακρίσεις. Πάνω ἀπὸ ὅλα βλέπει τό βάθος τῆς καρδίας, βλέπει τό βάθος τῆς καρδίας, πῶς εἶναι ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί πῶς εἶναι ἡ μετάνοιά του.

Αυτό πάνω από όλα: «Μήν κρίνετε, ἵνα μή κριθῆτε», εἶπε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Καί ἔτσι εἶναι, δέν πρέπει νά κρίνετε. Μέ ἀγάπη, μέ ἀγάπη νά προχωρᾶτε καί μέ μετάνοια. Νά μήν φοβᾶστε, νά μήν φοβᾶστε, νά μήν φοβᾶστε. Γιά ὅ,τιδήποτε τύχει, δέν πρέπει νά φοβᾶστε. Ὁ Χριστιανός ὁ πιστός δέν φοβᾶται τίποτα. Τό μόνο πού φοβᾶται εἶναι νά μήν στενοχωρήσει τόν Θεόν. Ἀλλά καί πάλι, ἅμα κάνει κάποιο λάθος καί στενοχωρέσει, ὑπάρχει ἡ Θεία Μετάνοια, τό μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ θεία Ἐξομολόγηση, ἡ θεία Κοινωνία, καί ὅταν τηροῦνται ὅλα αὐτά, νά ξέρετε ὅτι ἔχει ἡ ψυχὴ αὐτὴ ἄφεση ἁμαρτιῶν.

Αὐτό πολύ καλά νά τό ξέρετε. Νά μήν φοβᾶστε. Προχωρᾶτε, προχωρᾶτε, προχωρᾶτε, ἀλλά στό θέλημα τοῦ Κυρίου. Μήν προχωρᾶτε σ' αὐτό πού σᾶς λένε οἱ πολιτικοί, παιδιά μου. Μήν προχωρᾶτε σ' αὐτό πού σᾶς λένε οἱ βασιλεῖς, μήν προχωρᾶτε σέ ὅλο αὐτό τό σύστημα. Διότι ὅλο αὐτό τό σύστημα πού ὑπάρχει πάνω στήν γῆ τώρα, δέν πάει τήν ψυχὴ πρὸς τήν μεριά τοῦ Θεοῦ. Ὅλο αὐτό τό σύστημα νά ξέρετε ὅτι εἶναι γιά ἓνα λόγο, γιά νά κατευθύνουν τούς ἀνθρώπους πρὸς τήν μεριά τῆς κολάσεως, πρὸς τήν μεριά τοῦ διαβόλου.

Μὴν λείπετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίᾳ.

Νά ὑμνεῖτε καί νά δοξάζετε τόν Κύριο πάντα. Νά ἀφήνετε τὰ πάντα τήν Κυριακὴ καί νά πηγαίνετε στήν Ἐκκλησίᾳ. Νά μήν λείπετε ἀπὸ τήν Ἐκκλησίᾳ. Πάνω ἀπὸ ὅλα, νά μήν λείπετε ἀπὸ κάτω ἀπὸ τό Ἱερόν Ἐπιτραχήλιον. Ἐξομολόγηση, Θεία Λειτουργία, Θεία Κοινωνία καί προσευχή. Προσευχή, ὅσο μπορεῖτε. Πάντα νά διαβάζετε τούς ὕμνους μου καί νά ξέρετε, ὅπως ἔχω πεῖ καί στό Ἅγιο Ὅρος, ὁποῖος διαβάζει τούς ὕμνους μου, ἔστω καί μιὰ φορά τήν ἡμέρα, νά ξέρετε ὅτι θά τοῦ συμπαρασταθῶ στὴ Δευτέρα Παρουσία. Αὐτό νά τό ξέρετε ὅτι ἰσχύει. Αὐτό πάρα πολύ ἰσχύει. Νά διαβάζετε τούς ὕμνους μου καί νά μέ παρακαλᾶτε. Ἐκεῖ ἀκριβῶς νά ξέρετε ὅτι ἐγὼ χαίρομαι, χαίρομαι πάρα πολύ.

**Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἔχουν μεγάλη ἀγάπη πρὸς τόν Θεόν,
γι' αὐτό καί εἰσακούονται.**

Μπορεῖ ὅλα αὐτά πού ἀκοῦτε νά σᾶς φαίνονται παράξενα. Εἶναι ὅμως ἀληθινά, εἶναι ὅμως ἀληθινά, ἀγαπημένα μου παιδιά. Γιατί νά ξέρετε ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ἀνάμεσά σας, ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἔχουν μεγάλη ἀγάπη πρὸς τόν Θεόν. Καί μέ πέντε κουβέντες μποροῦν νά ποῦν πρὸς τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν νά εἰσακουστῇ ἡ προσευχή τους. Τέτοια χάρι δίνει ὁ Θεός στά παιδιά Του πού Τόν ἀγαπᾶνε. Μπορεῖ ἄλλος νά προσεύχεται μιὰ ὥρα, δύο ὥρες, τρεῖς ὥρες, καί νά μήν εἰσακούεται ἡ προσευχή. Καί μέ πέντε κουβέντες, πού νά εἶναι τό ἀγαπημένο Του παιδί,

μέ θεία μετάνοια ὅμως καί μέ ἀγάπη, νά εἰσακουστεῖ κατευθεῖαν, καί νά γίνει τό αἷτημα δεκτόν στόν θρόνο τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Ἀπλότητα καί ταπεινότητα.

Αὐτό μήν σᾶς φαίνεται παράξενο. Γιατί καί ἡ πολλή προσευχή ὅταν κάνει ὁ ἄνθρωπος καί εἶναι φλύαρη, δέν εἰσακούεται. Ἡ προσευχή πρέπει νά γίνεται ἀπό βάθους ψυχῆς, ἀπό βάθους καρδίας. Αὐτό νά τό ξέρετε πάρα πολύ καλά. Νά προχωρᾶτε ἀπλᾶ καί ταπεινά καί μέ ἀγάπη. Καί πάνω ἀπό ὅλα, ὅταν κάνεις πολλή προσευχή καί κατηγορᾶς τόν γείτονά σου, κατηγορᾶς τόν πλησίόν σου, κατηγορᾶς τόν ἀδελφό σου, κι ἐσύ ᾿σαι πάνω ἀπό τούς ἄλλους, ἀπό κεῖ καί πέρα, πῶς θά εἰσακουστεῖ ἡ προσευχή, ἐφόσον γίνεται ὁ ἄνθρωπος κόκορας, ἐφόσον ὁ ἄνθρωπος γίνεται ὑπερήφανος, καί δέν μπορεῖ νά εἰσέλθει στήν Ἁγία τῶν Ἀγίων;

Αὐτό πολύ καλά, παιδιά μου, νά τό ξέρετε, ἀπλότητα καί ταπεινότητα. Μέ ἀπλότητα καί ταπεινότητα νά προχωρᾶτε καί νά μήν φοβᾶστε, νά μήν φοβᾶστε γιά κανένα κακό. Πάντα εὐλογία, πάντα χαρά καί πάντα ἀγάπη νά ἔχετε μέσα σας καί πάντα ὅλοι μαζί νά εἶστε ἀγκαλιασμένοι μέ θεία ἐλεημοσύνη, μέ θεία μετάνοια καί μέ ἀγάπη πρὸς δόξαν Κυρίου.

Ἡ Παναγία ἀδιαλείπτως προσεύχεται γιά μᾶς.

Νά ξέρετε, ἀγαπημένα μου παιδιά, ὅτι σᾶς ἀγαπῶ πάρα πολύ, σᾶς ἔχω μέσα στήν καρδιά μου, σᾶς ἔχω μέσα στήν ἀγκαλιά μου. Ἀδιαλείπτως προσεύχομαι. Νά ξέρετε ἓνα πρᾶγμα, καί ἀδιαλείπτως φέρνω τά αἰτήματά σας στόν οὐρανό. Νά μήν φοβᾶστε. Ἐγώ θά σᾶς συμπαραστέκομαι καί θά σᾶς συμπαραστέκομαι πάντα. Νά μήν κατηγορᾶτε ὁ ἓνας τόν ἄλλον. Πάντα μέ μετάνοια, μέ μετάνοια, μέ μετάνοια. Μήν κατηγορᾶτε, μήν βγαίνετε πάνω ἀπό τόν ἄλλον. Μέ ἀπλότητα καί ταπεινότητα.

Νά ξέρετε ὅτι ἐγώ πάνω ἀπό ὅλα σᾶς ἀκούω καί μεταφέρω καί τίς προσευχές πού παρακαλᾶτε. Μεταφέρω τίς προσευχές ἀπό τούς Ἀγίους, μεταφέρω τίς προσευχές ἀπό τίς Ἀγίες, μεταφέρω τίς προσευχές ἀπό τούς ἱερεῖς, ἀπό τούς ἱερομονάχους, τούς μοναχοὺς, ἀπό τούς δεσποτάδες, τίς μεταφέρω στόν Υἱό μου, τόν Δεσπότη Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό. Καί ὁ Δεσπότης, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τίς μεταφέρει στόν Πατέρα σας, στόν Ἅγιο Τριαδικό Πατέρα καί Θεόν ἡμῶν, καί ὅλα τά αἰτήματα γίνονται δεκτά. Ἀλλά νά ξέρετε, γίνονται δεκτά αὐτά τά αἰτήματα, πού εἶναι πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς σας, πού εἶναι πρὸς ὄφελος, πρὸς σωτηρία τῆς ψυχῆς σας.

Ἐνα ἀπλό ταξίδι εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου σέ αὐτόν τόν κόσμο.

Νά ξέρετε, σᾶς ἀγαπῶ πολύ, μέ ἀγάπη, μέ πάρα πολλή στοργή. Καί νά μήν στενοχωριέστε, ἀλλά πάντα νά ἔχετε μέσα στήν μνήμη σας τόν

θάνατο. Πάντα νά ἔχετε μέσα στήν μνήμη σας μνήμη θανάτου, ὅτι εἶστε σ' αὐτόν τόν κόσμο προσωρινοί, δέν εἶστε παντοτεινοί. Ἕνα ἀπλό ταξίδι εἶναι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου σέ αὐτόν τόν κόσμο. Καί μετά ἔρχεται ἡ αἰώνια Βασιλεία εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νά ξέρετε, ἀγαπημένα μου παιδιά: Πάνω ἀπό ὅλα ἡ εὐχή εἶναι «Καλό Παράδεισο». Πάνω ἀπό ὅλα αὐτήν νά μὴν τήν ξεχνᾶτε. Ποτέ νά μὴν λέτε γιά τήν κόλαση. Ἡ κόλαση δέν εἶναι κάτι τό καλό γιά τήν ψυχή. Εἶναι βάσανο καί εἶναι πολύ μεγάλο βάρος στήν ψυχή, καί πάνω ἀπό ὅλα εἶναι μεγάλη πυρά. Αὐτό μὴν ἐπικαλεῖσθε. Πάντα «Καλό Παράδεισο».

Καί «Καλό Παράδεισο» σᾶς εὖχομαι, ἀγαπημένα μου παιδιά μου. Νά ἔρχεστε στήν Ἀπολυτρωτική Σχολή στήν Μυρτιά. Νά ἔρχεστε στήν Ἀπολυτρωτική Σχολή πού ἔχω στήν Μυρτιά. Καί πάνω ἀπό ὅλα νά ἔρχεστε, νά προσεύχεστε. Καί πάνω ἀπό ὅλα νά μέ παρακαλᾶτε εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μέ πολλή ἀγάπη, μέ πολλές εὐχές. Καί πάνω ἀπό ὅλα, σᾶς σταυρώνω καί σᾶς ἀγκαλιάζω ὅλα, ἀγαπημένα μου παιδιά.

Ὑπεραγία Θεοτόκος Ἀλμυρή. Ἀμήν. (19-2-2022)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΘΗΜΑ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	ΣΕΛ.1
Η ηλικία τῶν ἀνθρώπων μέσα στὸν Παράδεισο.	σελ.1
Μέ ἐξομολόγηση, Ἐκκλησιασμό, Θεία Κοινωνία, ἄγνις ψυχῶν, ἄφεσις ἁμαρτιῶν.	σελ.2
Λίγοι πλησιάζουν τὸ Ἅγιο Δισκοπότηρο, διότι δέν ξέρει ὁ κόσμος τί θά πεί Ἐκκλησία.	σελ.2
Ο Χριστός πάει σέ ἀνθρώπους ἡρεμους.	σελ.3
Η εὐωδία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στό σπίτι τῆς Παναγίας τῆς Ἀπολύτριάς.	σελ.3
Ο πιστός Χριστιανός δέν φοβάται τίποτα.	σελ.3
Μήν λείπετε ἀπό τήν Ἐκκλησία.	σελ.4
Ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ἔχουν μεγάλη ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, γι' αὐτό καί εἰσακούονται.	σελ.4
Ἀπλότητα καί ταπεινότητα.	σελ.5
Η Παναγία ἀδιαλείπτως προσεύχεται γιά μᾶς.	σελ.5
Ἕνα ἀπλό ταξίδι εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου σέ αὐτόν τὸν κόσμο.	σελ.5